Ч. 49 Четвер 3 (15) Марта 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої" і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Рада державна.

В доповненю справозданя з попередного засїданя подаємо тут ще отсї важнїйші справи: Перед замкненем засїданя презес кабінету кн. Віндіш-Ґрец відповідав на інтерпеляцию п. Біянкінього і заявив: Перед двома тижнями з Сербії розсївав хтось поголоски, що Австро-Угорщина змобілїзувала два корпуси армії против Сербії. Се чиста видумка, а не правда. Ті поголоски, котрі не дали нїгде причини до якого небудь занепокоєня, сейчас заперечено. Також нерозумною видумкою треба назвати вістку, що повстала зі зле зрозумілої статї одної англійскої часописи, будьто би цїлости сербского королївства грозила небезпечність. Австро-угорский кабінет не має абсолютно нїякої причини відступати на будуче від вірної трактатам а звичливої Сербії полїтики *(оплески)*. Тому подрібні питаня, що містять ся в інтерпеляциї, суть без цїли, бо не мають головної річи, а именно фактичної основи.

Серед загальних оплесків презес кабінету запротестував дуже рішучо против називаню (в інтерпеляциї) 13-ого корпусу войском „хорватским". Австро-угорска армія і всї єї частини становлять одну цїлість під проводом Найвисшого вожда, силу воєнну, котра знає і має лише вагляди, вказані службою для Є. Вел. Цїсаря *(знову гучні оплески)*. Було би то нарушенем належного поважаня для австро-угорских войск, коли би допущено народні змаганя там, де они зовсім не можуть бути *(гучні оплески)*.

Палата передала принятий уже Палатою панів проєкт закона о правах власности авторів і артистів, окремій комісиї, зложеній з 15 членів.

Вчерашне вечірне засїданє Палати послів протягнуло ся від пів до осьмої години аж поза північ. — Мін. др. Пленер предложив проєкт закона, домагаючий ся на сей рік кредиту півтора міліона зр. на запомоги для урядників. — Віденьский суд карний домагав ся виданя пос. Бльоха за оскорбу Верґанього на єго чести. — Пос. Просковец домагав ся прискореня закона о заведеню пристановищ для пяниць і закона, ставляючого пяниць під курятелю. — Пос. Бянкіні зажадав отвореня дискусиї над відповідию президента міністрів кн. Віндішґреца в справі посуваня войска на сербску границю. Палата відкинула повисше внесенє.

З порядку дневного приступлено до дальшої дебати над законом против продажи на рати. Дискусия розпочалась над §. 7, котрий постановляє, що використуванє несьвідомости купуючого якийсь предмет на рати, підпадає карі вязницї від місяця до року і грошевій карі від 100 зр. до 1000 зр. Заразом постанавлає той параґраф, що засудженє за того рода провину потягає за собою такі самі наслїдки, як засудженє за обманьство. — Референт Ґельріґль поручав ухваленє сего параґрафу. Против сего параґрафу промавляли посли Штер і Ґец, але по промовах міністра Шенборна та послів Пінїньского і Паттая ухвалено сей параґраф.

§. 8. дотичного проєкту ухвалено без зміни. При §. 9 домагав ся пос. Кронаветтер виключеня машин до шитя від заказу продажи на рати. — Предсїдатель Палати Катрайн зажадав, щоби сей закон ухвалено на теперішнім засїданю, а коли се внесенє упало, промавляв ще пос. Екснер через дві години за виключенем машин до шитя і на тім перервано дебату. — Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

Комісия буджетова ухвалила прелімінар міністерства справедливости, однакож на внесенє референта пос. Пентака вичеркнула чинш з фонду сирітского в сумі 450.000 зр. Комісия ухвалила відтак резолюцию пос. Пентака розслїду, як і на що уживає ся резервовий фонд спільних кас сирітских. Підчас дальшої дебати заявив міністер справедливости, що в справі процесу „Омлядіни" не може нїчого близше сказати, бо вирок не став ще правосильний. В полїтичних процесах треба зважати не лиш на саме каридостойне дїло, але треба також увзглядняти особливші обставини, що довели до злочину. Що-до виміру кари, то мало ся тут на взглядї субєктивні моменти відносячі ся до поодиноких обжалованих, але той вимір виконано після закона. Обговорюючи відтак язикові відносини в судах відпер п. Міністер рішучо закиди, що суди хотять лиш поодиноким народам докучати.

Пос. Лупул вказував на конечність подїлу суду повітового в Чернівцях. — Пос. Пінїньский говорив о перетяженю судів в Галичинї і домагав ся полїпшеня материяльного положеня персоналу судового. — П. Міністер заявив, що в справі помноженя сил судових в Галичинї ведуть ся тепер переговори з міністерством скарбу. В справі будови суду повітового в Підволочисках сказав п. Міністер, що будинок сей буде в слїдуючім

КІНЬ ТРУБАЧА.

(Оповіданє. — Людвика Галевіого.)

Коли Юрий розповів, як єго висватала в двацять і другім роцї єго тїтка, баронова, Стільбо, сказав Павло: „А мене висватав кінь трубача. Менї було вже сорок і чотири роки, а так було менї добре з моїми привичками старого молодця, що я закляв ся на всїх сьвятих не женити ся та не виставляти себе на небезпечність; але я не брав в рахубу трубачевого коня.

Було то в послїдних днях вересня, коли я приїхав з Баден-Бадену і мав на думцї перебути в Парижи всего лиш двайцят і чотири годин. Я запросив був чотирох чи пятьох моїх приятелїв до себе на село на польованє; они мали там приїхати з початком жовтня, а менї не лишало ся більше як тиждень часу, щоби в моїй посїлости Рош-Тарже довести все до ладу. Але коли я приїхав до Парижа, ждав вже на мене лист від мого ловчого, що приніс був менї немилу звістку: пси були вправдї здорові, але з тих дванайцяти коний, що були призначені до польованя, занедужало та окалїчіло в тім часї, коли я перебував в Баденї, аж пять, та не було що робити, як хиба докупити нових. Я пішов до одного з торговельників на Полях Елїсейских, що мали конї на продаж, а они показали менї кільканайцять коний, спосібних до польованя, в пересїчній цїнї по три тисячі франків. Коли-ж бо менї забаглось було під ту пору заграти в „чорну чи червону" і я програв богато та не мав тепер анї охоти анї тілько гроший, щоби заплатити відразу кільканайцять тисячів.

Було то в середу, коли найбільший торговельник коний, Шері, продавав перший раз сеї осени свої конї на лїцитациї, і я купив у него на слїпо, лиш після спису в каталозї: „Знаменитий кінь до польованя...." „Знаменитий скакун" і т. д. — вісїм коний, за котрі заплатив не більше лиш пять тисячів франків. Межи тими осьмома кіньми — думав я собі — знайде ся бодай чотири до чогось здалї і можна їх буде від біди уживати до польованя.

Межи тими осьмома кіньми був один, котрого я — признаю ся отверто — купив лиш задля його рідкої краси масти. В каталозї не було нїчого написано о єго здібностях до польованя лиш: „Брут" кінь під сїдло, дуже добре виучений". Був то великий сивий кінь, якого я ще нїколи не видів; мав на собі повнісько правильних, красно розкинених і добре визначних цяток. Я поїхав слїдуючого дня до Рош-Тарже, а в два днї опісля дали менї знати, що прийшли вже й конї. Я вийшов зараз на двір подивити ся, а Брут впав менї перший в очи. Від двайцяти і чотирох годин їздив вже менї той кінь по голові і мене взяла якась дивна охота спробовати, як він виучений та які у него здібности.

Я казав вивести єго насамперед із стайнї; паробок підвів єго до мене. Кониско мав довгі зуби та ще й инші ознаки поважного віку; але бо й лопатки у него були великі, широка грудь, сильний а легкий хід, а голову держав красно. Але не то звернуло мою увагу на него, лиш очи, котрими він дуже уважно і розумно та як би з цїкавостию дивив ся на мене; здавалось, як коли-б він уважав на кождий мій рух, на кожду міну. Видко було по нїм, що навіть мої слова єго якось дивно інтересували; він обертав головою до мене, мов би хотїв лїпше чути, що я говорю, а коли я перестав говорити, то він, мов би хотїв менї відповісти, заржав коротким, але огнистим ржанєм.

Менї показали ще тамтих других семеро коний, але я оглянув їх лиш от так на борзї і поверховно. То були конї, як всї другі; лиш Брут мав в собі щось незвичайного і мене кортїло дуже поїхати на нїм на прохід. Він дав ся спокійно осїдлати та сїсти на себе, як кінь, що знає свій обовязок, і я пігнав на нїм найспокійнїйше в сьвітї.

Він ішов великим, спокійним кроком, лиш ставив трохи ногами, як би тиками; але скоро я дав єму почути поводи, він пустив ся скоренько і так податливо, що то аж в очи впадало, а при тім спустив голову аж на грудь і гриз зубела, що аж чути було. Рівночасно почав він іти малим, легким і правильним

роції готовий; що же до суду в Бояні на Буковині, то компетентна інстанция висказала ся против него, так само власть та єсть противна і розділови суду повітового в Чернівцях; за то збільшено персонал суду краєвого в Чернівцях. По сім ухвалено етат міністерства справедливости, а приступлено до дебати над етатом міністерства краєвої оборони.

Вистава краєва.

Від коли на дворі потеплїло і настали погіднїйші днї, на площи вистави веде ся енерґічна робота. Хто не був там від серпня або вересня минувшого року, той немало здивував би ся тепер, побачивши на узгірю понад стрийским парком нове мале місточко зложене з прекрасних будинків, павільонів, хат і т. п. Спершу не надіяв ся комітет, що вистава буде така широка, а тепер що дня зголошують виставці нові павільони, так що площу вистави треба щораз більше розширяти. Відділ етноґрафічний також повстає помалу; церков і хати вже під дахом; руский павільон, що буде стояти недалеко відділу етноґрафічного, також уже в роботі. Словом день 1 червня, коли отворять виставу, буде незвичайно важний для обох народностий в краю.

Русини а радше рускі товариства рішили, як звістно, також взяти участь у виставі краєвій. Декому то недовподоби і суть люди, котрі як звістно при кождій нагоді старають ся осьмішити річ, котра не на сьміх, а на поміч заслугує. З порученя руских товариств уладженєм руского павільону занимає ся головно проф. Вол. Шухевич. Коли зважимо, яка у нас байдужність, яка апатия і оспалість, який брак предприємчивости і відваги, то зрозуміємо, що проф. В. Шухевичеви не легко було спонукати наших людий до більшої енерґії в справі вистави. Отож він мусить тепер не лише старати ся довести поручене собі діло до путя, але ще й відповідати на всїлякі напасти тих, котрим, як сказано, участь Русинів у виставі дуже не до вподоби. Недавно тому помістив був наш артист-маляр п. Корнило Устиянович допись в „Дїлї“ про ту участь, а в слїд за тим накинув ся „Галичанин“ на п. Шухевича і на участь Русинів в виставі та заговорив про „дикий плян постройки церкви на виставці“. П. Шухевич відповів тепер в „Дїлї“, а з тої відповіди виймаємо тут важнїйші уступи, котрі мають загальний інтерес і можут в дечім пояснити участь Русинів у виставі та заходи около того.

Проф. Шухевич каже: „Занимаюсь дїлом устроєня павільону руских товариств длятого, бо видїли товариств „Просьвіти“, „Рускої Бесїди“, „Зорі“, „Днїстра“, „Клюбу Русинок“, „Тов. ім. Шевченка“, „Народної Торговлї“, „Товариства педаґоґічного“, „Бояна“ і других менї се дїло мимо моєї волї і кількоразового мого зріканя, одноголосно поручили. А позаяк для мене воля руских товариств, яко репрезентантів народу руского, сьвята, то я взяв на себе той тяжкий обовязок, не зважаючи на личні напасти зі сторони „Галичанина“, на які впрочім кождий Русин, що признає ся до свого народу, мусить бути приготований.

На всяких виставах ставлять люди павільони ріжного стилю. Я загадав яко референт дїлу етноґрафічного, показати стиль гуцульскої церкви. Зразу хотів я, ідучи за гадкою других людий, устроїти павільон руских товариств в стию гуцульскої церкви, раз длятого, що було би се чисто-народне і наше питоме, а по друге длятого, що церков можна дуже легко по виставі спродати, через що й товариства не були би наражені на значні кошти. Коли однакож до виставових предметів етноґрафічного дїлу удалось менї зібрати усї дорогоцїнні старинности нашої рускої церкви, то постарав ся я о те, щоби павільон на ті старинности мав вид церкви простонародної архітектури. За те удалось менї, завдяки патріотизмови інжінера п. Левиньского, поставити для руских товариств вельми малим коштом павільон, котрий буде мати вид типового руского хуторного дому, яких ще чимало у нас і на Україні, а до виконаня пляну сего позискав я ласкавість звістного архітекта проф. політехніки п. Захаревича. Най же менї хто скаже: чи се „дикий плян“ — зібрати всї старанности нашої рускої церкви у павільон виду рускої церкви? Чи може красше би було, наколи-б они містили ся в якім павільонї стилю японьского чи єґипетского? А коли зважимо, що при тій нагоді зароблять Гуцули около півтора тисяча зр. за роботу — чи може й се „дикий плян?“ А коли по закритю вистави яке бідне село закупить собі за дешеві гроші питому руску, з материялу як найкрасшого поставлену церков, чи й се „дикий плян?“.

Кромі старинностий, які заховались дотепер по наших церквах, тих неоспоримих сьвідків нашої красчої минувшости, радо поміщу в тій церкві також і праці нинїшних церковних малярів, сницарів і пр. а навіть уважаю се за річ конечну, — тож удаюсь прилюдною дорогою з просьбою до Вп. Корнила Устияновича, щоби зволив заохотити звістних єму малярів, різбарів і пр. до надсиланя праць своїх. Хибна се гадка, будьто би внутро церкви виставової було так пристроєне, як оно є в нашій церкві на селї. Нї, церков виставова — се тілько павільон на церковні річи, так давнїйші як і новійші.

В відділї етноґрафічнім я лично забезпечив ся, що права рускої мови будуть на рівні трактовані з польскою. На те маю запоручене презеса вистави вп. ґр. Стан. Баденїого і вп. директора Мархвицкого. Подібної рівноправности дізнає руска мова і в секциї музичній, в котрої склад входить посол Вахнянин. Проґрами обох секций були надруковані в рускій мові і розіслані з рускими часописями. На друках публичних, які дотепер зложено, як плякати і льоси льотерийні, увзгляднено вповні і руску мову, — і я мушу взагалї залвити, що оба згадані панове, репрезентуючі дирекцию вистави краєвої, відносять ся до всяких жадань і уваг що-до увзгляднення прав руского народу так льояльно, що належало би тілько ждати, щоби й загал Русинів бодай не спихав вини неповодженя на нїкого більше, хиба на свою власну питому.руску байдужність. Що Русини, навіть „найтвердшого закала“, беруть участь в загальній виставі, знаю се докладно зі справоздань делеґатів повітових і з зголошень, які приходять до дирекциї вистави, а коли они на своїх виставових предметах не помістять написів руских, сему не буде винен анї Шухевич, анї дирекция вистави....

Перегляд полїтичний.

Є. Вел. Цїсар поверне вже 17 с. м. назад до Відня. На виразне бажане Монарха не буде нїякого торжественного принятя.

Палата послів має ще сего тиждня залагодити закон против продажи ратальної, провізорию буджетову на цьвітень і май та закон о віденьскій зелїзници льокальній.

Нинї відбуває ся у віденьскім університетї конференция ректорів всїх австрийских университетів в справі управильненя платнї университетских професорів.

Анґлїйска ґазета Daily News доносить, що цариця мала сеї весни виїхати з своїм сином Юрием, котрий нездужає на груди, до Альґіру. Плян подорожи був вже уложений; мала явити ся російска ескадра і повитати царицю в Альґірі, а рівночасно мала відбути ся також велика ревія французскої фльоти в честь ца-

---

кроком, підносячи ноги високо в гору та ставляючи копита дуже правильно на землю. Видко — подумав я собі — що я купив якогось старого коня з войскової школи та не знати, чи я буду міг ужити єго за тих вісїм днїв до польованя.

Я хотів вже вертати домів, бо менї здавало ся, що я вже достаточно пізнав прикмети мого Брута, коли нараз хтось стрілив в корчах може на яких двайцять кроків від мене. То був мій побережник, що застрілив куропатву і незадовго опісля приніс єї моїй жінцї в дарунку.

Я вчинив ся був під ту пору саме по серединї полянки, що займала може пять або шість метрів місця в промірі, а від котрої ішло шість довгих алей. Коли кінь почув вистріл, станув як прикований, нащурив уха і розтворив ніздрі. Мене то дуже здивовало, що той кінь такий вражливий; прийшло менї на гадку, що мій Брут за молоду був добре вншуваний і яко кінь войсковий привик до вистрілів з карабінів і пушок.

Я потиснув єго острогами, щоби він рушив з місця, але єму то й в голові не було; я потиснув другий раз, а кінь не рушаєсь, я єго нагайником, а він все ще стоїть так само.... Я хочу ним завернути то на право то знов на лїво, то взад — коли бо нема способу рушити єго з місця!

Брут стояв, як закаменїлий, а все — лиш не сьмійте ся, бо то все правда, що я вам оповідаю — кілько разів я хотів рушити єго з місця, то він обертав голову до мене та споглядав на мене одним оком, в котрім видко було якусь нетерпеливість і здивованє. Межи мною а конем було очевидно якесь непорозуміне. Я то видів по єго очах, а Брут, здавало ся, таки хоче промовити до мене: „Я, кінь, роблю то, що до мене належить, але ти, чоловіче, що сидиш на менї, не робиш того, що до тебе належить“.

Мене вже взяла була злість і я не знав що робити. Що то за дивного якогось коня купив я у того Шеріого — кажу сам до себе — чого він так якось дивно споглядає на мене? Я мусів тепер взяти ся на злий спосіб, значить ся, я постановив вліпити Брутови кілька нагайників, коли нараз роздав ся другий вистріл. Кінь нараз скочив; менї здавало ся, що я вже виграв, і пробовав рушити коня з місця і руками і ногами, але нїчого не помагало.... кониско скочивши, запер ся знову, та ще упорнїйше, як перед тим.

Мене взяла тогди така злість, що я почав валити коня нагайником, куди попало.... Але тепер і Брут стратив терпеливість, та замість, як вперід, ставити менї холоднокровний і непохитний опір, почав він тепер боронити ся, як скажений, скакав, кидав собою на боки, а я знов валив єго поломаним нагайником. Мимо того Брут знайшов все ще тілько часу, що споглянув на мене, але вже не поглядом нетерпеливости і здивованя, але обуреня і гнїву. Підчас коли я хотів, щоби кінь мене слухав, то єму здавало ся, що то я не так роблю, як повинен.

Чим то все скінчило ся? — спитаєте. — Моїм соромом.... Кінь взяв ся на способи і скинув мене. Брут зміркував очевидно, що не вдїє нїчого силою та уважав за потрібне взяти ся до хитрости. За малу хвильку, підчас котрої він очевидно nадумував ся, станув він на задні ноги просто як сьвічка, звісив голову на свої передні ноги, і то з такою зручностию, спокоєм та рівновагою, як той весельчак в цирку, що ходить на руках.... Серед таких обставин мусїв я злетїти у пісок, якого на щастє було на тім місци дуже богато.

Я хотів підняти ся, йойкнув і, аж сьмішно, перевернув ся назад лицем в пісок. Що рушу ся, то чую, що мене в нозї страшно коле, як би ножем. Але то не було нїчого, то я лиш так дуже натягнув собі жилу; але хоч і як легко я потовк ся, то все-таки мене добре болїло. Остаточно удало ся менї обернути ся і сїсти, а коли я так протираю собі очи та думаю собі, що стало ся з моїм проклятим кониском, виджу, що менї понад голову суне ся якась кіньска нога, а відтак копитом опирає ся менї на груди і, що правда, обережно, але все-таки досить сильно тисне, мене до землї так, що я мусів положити ся горілиць.

Менї зробило ся тепер дуже маркотно, а що я не мав сили наново підоймати ся, то вже лежав дальше та лиш думав собі, що то за чортяка, котрого я купив у Шеріого. Відтак замкнув я очи і ждав вже смерти.

Але настало ще страшнїйше, бо нараз чую, що щось гребе коло мене, а рівночасно

рищі, але послїдні події, іменно підвисшене мита від росийского збіжа і торговельна угода Росиї з Німеччиною, станули тому на перешкодї.

В англїйскій палатї послів став ся незвичайний факт, котрий зможе вплинути і на прочі парляменти в Европі. Ото вчера підчас наради над адресою до королевої поставив пос. Лябушер внесенє, щоби знести Палату панів і сказати в адресї виразно, що особи, котрі не вийшли з вибору, не повинні брати участи в роботі законодавчій. Правительство противилось сему внесеню, але мимо того ухвалено єго 147 голосами против 145.

З Ріо-Янейро доносять, що проводир ворохобників, адмірал Ґама, піддав ся правительству президентам. Тепер вже можна уважати революцию в Бразилії за скінчену.

Новинки.

Львів дня 14 марта.

— **Вибір** бар. Адольфа Бруницкого, властителя дібр з Любіня великого, на презеса, а Стан. Незабитовского, властителя дібр з Угерець незабитовских на заступника презеса Ради пов. в Городку потвердив Є. В. Цїсар.

— **На будову руского театру:** прислав п. Микола Ільницкий офіциял інтендантури в Кракові з купонів 38 зр.; дальше др. Лев Воєвідка з Кіцманя 55 зр. яко чистий дохід з вечерниць устроєних в Кіцмани дня 15 лютого с. р. На то зложили а) наддатками при касї: п. Теоф. Волошиньска з Погорилівки 5 зр. пп. Земан з Окни, др. Г. Тітінґер лікар в Кіцмани по 3 зр., др. Хомед адвокат, Гр. Никорович директор школи, др. Лев Воєвідка лікар і Евґ. Ганкевич, субститут нотарияльний всї в Кіцмани по 2 зр., а пп. Матковский касиер маґістрату в Чернівцях, Ар. Фанґор совітник суду в Чернівцях, Ів. Прокопович учитель в Кіцмани, о. Т. Кавтиш парох з Южинець, о. Піцьоровский сьвященик з Погорилівки по 1 зр., б) надісланем за білети вступу: по 3 зр. о. Федорович парох з Ревної, Заяць нотар в Сереті, по 2 зр. о. Д. Рудницкий з Бедриківців, Ос. Рудковский нотар в Вижници, Едм. Озаркевич офіцал почти в Іцканах, Петро Войнарский начальник суду в Станївцях, др. Стефан Гординьский канд. адвокатури в Чернівцях, о. Я. Рожка в Красноїлї, о. Ст. Іванович парох Малятинець, Павнель надучитель в Валяві, о. Темпицкий з Дзвиняча, Соневицкий Андрей урядник з Сторожинци, др. В. Волян з Черновець, о. Петро Ілевич парох Кулаковець, Сид. Лучаківский начальник суду в Путилові; по 1 зр. пп. Зеновія Гарасевич, Марійка Гарасевич з Красїєва, оо. Заревич і Гаморак з Рожнова, о. Ю. Гарасимович з Поділя, Г. Ріс ґеометер, Ф. Сулковский надкомісар скарбовий, І. Соллоґ інспектор всї три з Серету, Л. Яворский властитель дібр Палківцї і Едвард Сальтер управитель почти Климівцї. Пп. Олена Жарковска і Шкурганівна з Суховерхова виготовили гарні порядки танців; декотрі панове дали підводи, а касино кіцманьске салю. Всїм їм спасибі!

— **З товариства „Просьвіти“.** На засїданю дня 7 с. м. рішив видїл „Просьвіти“ виготовити на виставу краєву статистичні викази розвою товариства, єго філїй і читалень з картою місцевостий філїй і читалень, зросту членів взагалї і по повітах, зросту фондів і обороту касового, виказ видань товариства і розходу книжочок, загального руху лїтературного від 1868 р. т. є. від часу заснованя „Просьвіти“, вкінци виказ розвою товариств на провинциї — Єсть намір заложити філїю Просьвіти в чортківскім повітї. — О. Михайло Садовский з Молодькова прислав 6 старих книжок і 1 срібну монету, а інжінер п. Іван Левіньский жертвував виготовлений на виставу плян загороди гуцульскої. Принято до відомости, що карта народописна буде на всякий спосіб готова до часу отвореня вистави. Принято 54 нових членів, а се з 75 принятими на другім засїданю дає суму 129, отже взглядно досить велике число від часу сегорічних загальних зборів. Взагалї замічено, що зріст читалень і членів „Просьвіти“ в послїдних часах взмагає ся.

— **„Християньский банк“.** Під таким іменем завязало ся в Косові товариство задаткове, котрого відкрите відбуло ся дня 8 марта. Літурґію після руского обряду відслужив сьвященик з Москалївки о. Шанковский, а латиньску місцевий парох кс. Борковский. По богослуженю удали ся присутні до льокалю банку, де предсїдатель др. Корпиньский виголосив відповідну промову, підносячи в ній, що згадана інституция заснована для користи селян і маломіщан, котрих визискували доси лихварі. Відтак промовив дир. банку Дерфлер, подякувавши предсїдателеви за єго печаливість о добро населеня. Вкінци перечитано телеграми і поздоровні письма, які надійшли від різних інституций і осіб та письменне благословене вірменьского Архиєпископа кс. Ісаковича

— **Крадїж в церквах.** Невислїджені доси злочинці обікрали минувшої ночи церков св. Николая у Львові. Розбивши колодку і виважившi зелїзні двері дістали ся они до середини і украли срібну позолочувану чашу, три шнурки коралїв з образа Матери Божої а відтак розбили ще дві скарбони і забрали з них гроші, котрих там було що найменше 5 зр. Загальна шкода виносить звиш 200 зр. — З Богородчаньского доносять нам знову, що в селї Бабчи розбив хтось в ночи з 12 на 13 с. м. церковну скарбону і забрав з неї більше як 20 зр.

— **Убийство.** Дня 27 лютого вийшов лїсний з Комарівки до лїса за своїм дїлом. Коли вечером як звичайно не вернув, товариші стали его шукати. Найшли его на другий день, але з кулею в грудях і неживого. Сейчас дали знати жандармериї, котрій 6 с. м. удало ся зловити убійника. Єсть то злодій дичини з Куропатник, котрий стрітив у лїсї лїсного і очевидно посперечав ся з ним тай позбавив єго житя. Секция виказала, що убійник стріляв два рази до лїсного, а то раз шротом, а другий раз кулею. Лїсний не міг боронити ся, бо ходив без стрільби, не будучи ще заприсяженим.

---

† Посмертні вісти.

— **Померли:** В Підбірцях Зиновія Петришин, молодша учителька, дочка учителя, в 20 р. житя. — Пиль Шух, монах чина сьв. Василия у Львові. — Емілїя з Турчиньских Рожанковска, жена о. Юліяна Р., пароха в Глибоцї. — Ґр. Авґуст Цешковский, презес познаньского польского товариства приятелїв наук, муж глубоковчений і автор богато цїнних праць, фільозоф, помер у Познани проживши 80 лїт. Торік сьвяткував він 50-лїтний ювілей своєї дїяльности. —

Господарство промисл і торговля

— **Окрема тарифа вивозова** для перевозу збіжа з Новоселицї в переходї з Росиї до Одеси через Яси-Унґені, важна від 5 вересня н. ст. 1887 враз з додатком до тої-ж тарифи, важним від 1 цьвітня н. ст. 1889 тратить з днем 1 мая 1894 без заведеня иншої тарифи свою силу обовязуючу.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Ментона 14 марта. Іх Величества ходили як звичайно зрана на прохід; Єї Вел. Цїсарева була ще й полудни на прогульцї.

Прага 14 марта. Narod. Listy доносять, що Є. Вел. Цїсар не затвердив вибору посла до сойму краєвого, Янди, на предсїдателя ческої секциї культури краєвої і вибір мусить на ново відбути ся. — В процесї о убийство Мрви (Ріґолетта з Тоскани) заявив обжалований Дожежаль, що обжалований Кжіж заохочував єго до убийства.

Аббация 14 марта. Приїхала тут вчера по полудни о 2 год. німецка цїсарева з дїтьми. Місто удекороване хоругвами; корабель „Мольтке“ повитав достойних гостий вистрілами з пушок.

Берлин 14 марта. Парлямент ухвалив цїлу угоду торговельну з Росиєю.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 червня 1893, після львівск. год.

Відходять до

	Посьпішний		Особовий			
Кракова	3 01	10 41	5·26	11·11	7·36	—
Підволичиск	6 44	3 20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·54	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6 36	—	10·36	3·31	10·56	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	8 01
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3 08	6·01	6·36	9·41	9 35	—
Підволочиск	2 48	10 02	6 21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2 34	9·46	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 10	—	7·11	7.59	12 51	—
Стрия	—	—	1·08	9·06	9·52	2·38
Белзця	—	—	8·16	5·26	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниць державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеньовім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannengasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зізваляють, можна також засягнути інформаций що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

Час подаємо після годинника львівского він різнить ся о 35 минут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

летить на мене множество камінців та бє мене в лице. Отвираю очи і дивлю ся, а то мій кінь так гребе і передними і задними ногами, так скоро, що нїхто би тому не повірив і з дивною зручностию хоче мене запорпати в піску. Бідний кониско, що міг, то робив, а від часу до часу пристанув та приглядав ся свому дїлу; відтак спустив голову, заржав і брав ся знову до роботи. То тревало так може чотири мінути, а коли коневи здавало ся, що він мене вже достаточно запорпав в піску, то ще з повним пошановком вкляк на моїй могилї! Нїби молив ся надімною, а я з надзвичайною цїкавостию дивив ся на него.

Скінчивши молитву, кінь нїби легко склонив ся, відступив ся на кілька кроків і станув; нараз пустив ся гальопом доокола того місця, де я лежав запорпаний на самій серединї, і оббіг єго може яких двайцять разів. Кониско бігав зовсїм правильно, рівним колесом доокола мене. Я дивив ся за ним, але менї то бiганє вже було якось надоїло, і я крикнув з цїлої сили! „Стій!“ Кінь почав ходити коротким кроком і все оглядав ся, як би хотїв знати, що має дальше робити. Аж нараз побачив мій капелюх, що відкотив ся був від мене, коли я упав; не надумуючись довго він пустив ся простїсенько до капелюха, підоймив єго зубами із землї та побіг великим ґальопом через одну довгу алєю, що вела до моєї могили.

(Конець буде.)

Знамениті

тутки неклеєні

НЕМОЙОВСКОГО

розсліджені через мійске Ляброраторию можна дістати у всїх трафіках. 26

Аґенти на продаж уставама довволених **Льосів** на рати на високу провізию, а при відповіднім займованю ся внайдуть поміщене. Оферти під адресою: Hauptstädtische Wechsel Stuben Gesellschaft Adler et Comp Будапешт заложене в роцї 1874. 24

Власного виробу

колдри

по 4, 5, 6, 7, 8 до 14 злр.

Колдри атласові

шовкові по 15, 18, 20 злр. і висше.

Колдри на овечій вовні без конкуренциї найдешевше

поручає

Йосиф Шустер

Львів,

ул. Коперніка ч 7. 8

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплєтні уряджения для стаєн і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для **Галичини і Буковини**

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЇ

поручає

найновійше патентоване начине кухонне з внї ґальванїчно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплєтні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

Поручає ся 2

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.